

Fotoreportage

PAGINA 4 EN 5

De zwakste schakel?

PAGINA 6

Denovobank

PAGINA 7

DE HANGGOUDERENkrant

Over ouderen die elkaar buiten willen ontmoeten

Enmalige uitgave, maart 2008, www.zilverenkracht.nl

TERM 'HANGGOUDEREN' ONTERRECHT NEGATIEF

Zelfgekozen ontmoetingsplaatsen geen bronnen van overlast

Foto: Hangouderen Rijswijk

UIRRECHT - Dat ouderen elkaar opzoeken in de openbare ruimte is geen maatschappelijk probleem. Dit concluderen onderzoekers van MOVISIE op basis van uitgebreide gesprekken met ouderen, omstanders, toezichthouders en experts. Ouderen die elkaar treffen op straat, in een winkelcentrum of in een park, veroorzaken zelden overlast. Integendeel, hun aanwezigheid levert een positieve bijdrage aan de sociale veiligheid en de levendigheid van de omgeving.

Sinds het voorjaar van 2005 zijn in de media berichten verschenen over ouderen die overlast

veroorzaken in winkelcentra

in Oude Pekeia en Almere. 'Hangouderen' werden ze genoemd en de indruk werd gewekt dat er sprake was van een nieuw maatschappelijk probleem. Voor MOVISIE, het landelijk kennisinstituut en adviesbureau voor maatschappelijke ontwikkeling, was dat aanleiding voor een onderzoek. Conclusie: de aanvaringen met ouderen in Oude Pekeia en Almere waren incidenten. Op de meeste plaatsen wordt de aanwezigheid van groepjes

ouderen in de openbare ruimte juist als positief ervaren.

Openluchtsoevereïteit

Het begrip 'hangplek' is volgens de onderzoekers van MOVISIE onterecht negatief. Zij spreken liever over 'ontmoetingsplaats' of, in navolging van een geïnteriewde oudere, over 'openluchtsociëteit'. De informele ontmoetingsplaatsen van ouderen in de openbare ruimte hebben meestal een toegevoegde waarde omdat ze een bron zijn van levendigheid, informatie en sociale contact. Slechts een enkeling ergert zich eraan.

De onderzoekers van MOVISIE vragen zich wel af of de huidige openbare ruimte klaar is voor de toekomst. Ze schatten dat op dit moment tussen de 70.000 en 90.000 ouderen in Nederland elkaar regelmatig treffen op een zelfgekozen vaste plek in de buitenlucht of in een winkelcentrum. Volgens de onderzoekers

is het de hoogste tijd voor lokale belangengroeperingen, vastgoed-eigenaren, woningcorporaties, bestuurders, stedenbouwkundigen en architecten om de veiligheid, toegankelijkheid en kwaliteit van de openbare ruimte te vergroten. Daardoor zullen niet alleen ouderen, maar ook kinderen, jongeren en andere leeftijdsgroepen in de toekomst beter hun eigen plek in de openbare ruimte kunnen vinden. Het creëren van aparte hangplekken voor ouderen werkt echter stigmatiserend en is daarom geen oplossing, vinden de onderzoekers.

> lees verder op pagina 2

Vrije jongens
MOVISIE sprak uitgebreid met ouderen op ontmoetingsplaatsen in Arnhem, Dokkum, Rijswijk, Utrecht en Zevenbergen. Daar komen voornamelijk autochone mannen in de leeftijd van 60 tot 90 jaar. Vaak hebben ze een beroep gehad waardoor ze veel buiten waren. Ze zoeken elkaar op voor de gezelligheid en de afleiding. Ze zijn gewend dat als mannen onder elkaar te doen. Hun gezondheid is meestal niet optimaal, maar daarover klagen ze niet bij elkaar.

> lees verder op pagina 3

Kwaliteitseisen

Omdat ze niet altijd meer goed ter been zijn, zijn vele ouderen buitenshuis aangewezen op een rollator, looprek, wandelstok, scootmobiel of rolstoel. Voor hen zijn stoepranden en drempels, losliggende tegels, hobbelige straatstenen en ongelukkig geplaatste verkeers- en reclameborden obstakels. Op hun ontmoetingsplaatsen storen ze zich aan zwervuul en slecht onderhouden en oncomfortabel straatmeubilair. Reden genoeg om hogere eisen te stellen aan de kwaliteit van de openbare ruimte.

> lees verder op pagina 6 en 7

Zelfregulerend vermogen

Groepen ouderen die elkaar treffen in de buitenlucht, handhaven onderling impliciete gedragscodes. Wie de fatsoennormen overtreedt, bijvoorbeeld door bier te drinken of voorbijgangers na te roepen, wordt gecorrigeerd of is niet meer welkom. Het zelfregulerende vermogen van deze groepen ouderen blijkt groot te zijn.

> lees verder op pagina 3

'Ouderen verwarmen de openbare ruimte'

Een warme woonomgeving is niet alleen een kwestie van een paar graden meer als gevolg van de klimaatverandering. Volgens de socioloog Thaddeus Müller straalt de openbare ruimte warmte uit als mensen zich er prettig, veilig en geborgen voelen. In een warme stad kijken mensen naar elkaar. Dat is precies wat ouderen op hun ontmoetingsplaatsen doen: kijken naar andere mensen. Door dat regelmatig op dezelfde plekken te doen, worden ze zelf ook een bron van stedelijke warmte. Ze doorbreken de anonimiteit van de stad omdat ze een vertrouwd beeld worden voor vaste voorbijgangers. Ze zijn een vraagbaak voor onbekende passanten. Met hun verhalen en hun kennis van de stad leveren ouderen een actieve bijdrage aan het 'geheugen' en de levendigheid van de wijk.

JE PALMBOMEN ZIJN NI OOK IN DE UITVERKOPPI!

HO SCHIJNT ZELFS HET HELE JAAR BUITEN! TE KUNNEN!

BELLA BELLA!

De klimaatverandering leidt ook in Nederland tot een mediterrane leefstijl!